

Boskamp **Mijn leven**

Sportieve (en andere)
ontboezemingen

Ernst Happel en Jan

‘Voetbal is mijn leven
en dan komt al het andere.’

Ernst Happel

Zomer 2024.

‘Kunnen we onze afspraak uitstellen? Volgende week moet ik voorkomen.’

Jan was toch niet over de rooie gegaan zoals enkele jaren geleden? Toen had hij zijn vingers in de neusgaten geduwd van iemand die *fijs de pute* had gezegd. Jans familie laat je met rust.

Nee, dat was een eenmalig voorval geweest. Als hij klappen uitdeelt, zijn die bedoeld om voetbalprogramma's op te vrolijken. ‘De kijkers hebben er geen reet aan wanneer je er als een dominee bijzit.’ Waarom moest hij dan voorkomen?

‘Om middernacht kwam ik van de studio in Hilversum. Ik reed hard, want ik wilde bij de benzinstop in Dordrecht pissen. De flikken hielden me tegen en zeiden dat het een strook van honderd was.’

Na het vonnis was hij in alle staten. ‘Ze geloofden wel dat ik dringend moest, maar ze zeiden dat de wet de wet is. Ik kan kiezen tussen een kolossale boete of

twee weken de bak in. Dat ik ze verrot heb gescholden, heeft natuurlijk niet geholpen.’

Op zijn vijfenzeventigste verjaardag had hij een drastisch besluit genomen. De finale van de Champions League zou zijn laatste uitzending worden. Niet dat hij genoeg had van het voetbal. Dat zal nooit ofte nimmer gebeuren. Maar hij baalde als een stekker van de files en daarom reed hij midden in de nacht nog tweehonderd kilometer van Hilversum naar huis. En soms reed hij te snel.

Het wordt afwachten, maar Jan op water en brood... kan iemand zich daar iets bij voorstellen?

DE REDACTIE

mei 2024

Jan in Argentinië voor van WK van 1978.

Hartje winter was ik om middernacht bij de benzinestop in Moerdijk. Nadat ik de tank had gevuld, kocht ik drop voor onderweg. Nog een uurtje rijden en ik was thuis.

In de studio van Hilversum hadden mijn collega's en ik de wedstrijd AS Roma-Feyenoord van commentaar voorzien. Net als in De Kuip eindigden we in het Stadio Olimpico gelijk, maar de strafschoppen nekten ons. Na zes jaar afwezigheid in de Champions League konden we ook nu de cup niet veroveren.

In Rotterdam was het toernooi nochtans goed begonnen met Celtic Glasgow en Lazio Roma die over de bal struikelden. Maar in Rome en in Glasgow gingen we de mist in en ook Atlético Madrid bleek veel te sterk. Daardoor stonden we in de tussenronde van de Europa League tegen AS Roma.

De afstraffing in het Stadio Olimpico maakten we niet mee. Er was een stadionverbod vanwege de keet die enkele heethoofden negen jaar eerder in Rome hadden geschopt. Ze hadden het zo bont gemaakt dat de Italiaanse kranten '*Olandesi animali*' kopten. Voor

“

In 1966 gaf Feyenoord me een 'arbeidscontract/spelerscontract'. Ik hielp de terreinknecht, maakte de kleedkamers schoon en stond soms op het veld.

---

alle duidelijkheid schreven ze er ‘Nederlandse beesten’ bij.

Sommigen van hen wilden net als ik vanuit Brussel vertrekken. Ze vroegen of ik ging kijken. ‘Ik ga de Barcacciafontein bewonderen,’ grapte ik. Wist ik veel dat ze in het antieke monument zouden pissen en het zelfs zouden beschadigen.

In de Champions League – die voordien Europacup I heette – heeft mijn cluppie een bewogen geschiedenis.

Zes jaar na de oprichting ervan, in 1961, namen we voor de eerste keer deel. Pa was suppoost in De Kuip en ik mocht mee. Toen IFK Göteborg in de voorronde het onderspit moest delven, ging ik helemaal uit mijn bol. In de eerste ronde zegevierde Tottenham Hotspur FC en de kroketten die ik voor de aftrap had gegeten, kwamen er onmiddellijk uit.

Twee jaar later konden we doorstoten tot de halve finale. Tegen Servette FC Genève eindigde het in een gelijkspel en na een bijkomende wedstrijd met verlengingen konden we verder. Van Vasas FC Boedapest werd eveneens met een beslissende partij gewonnen.

In de kwartfinale haalden we het nipt van Stade de Reims.

De volgende tegenstander was SL Benfica. Hoewel het de twee vorige Europacups op zak had gestoken, kreeg het in De Kuip geen millimeter ruimte.

Hoopvol keken de supporters uit naar de afloop in Lissabon. We zouden de Portugezen een poepie laten ruiken.

De krant *Het Vrije Volk* organiseerde een vijfdaagse reis. Ondanks het feit dat die een maandinkomen kostte, stroomden de inschrijvingen binnen. Twee passagiersboten werden ingezet en vanaf de Maaskade wuifden we de gelukkigen uit. Sindsdien wordt de achterban van Feyenoord 'Het Legioen' genoemd.

Na twintig minuten sloeg de vrolijke stemming in het Estádio da Luz helemaal om door de goal van de jonge aanvaller Eusébio, zijn vijfde in het toernooi. Vlak voor de rust en in de tweede helft ging de bal er nogmaals in. Dat het op de valreep 3-1 werd, was een magere troost.

In 1966 gaf Feyenoord me een 'arbeidscontract/spe-
lerscontract'. Ik hielp de terreinknecht, maakte de
kleedkamers schoon en stond soms op het veld.

© 2024 Uitgeverij Manteau / Standaard Uitgeverij nv,
Rooseveltplaats 12, 2060 Antwerpen en Jan Boskamp

Vertegenwoordiging in Nederland
New Book Collective
www.newbookcollective.com

Eerste druk juni 2024

Coverfoto
Thomas Sweertvaegher

Foto's
Archief Jan Boskamp: p. 4, p. 6-7, p. 83, p. 123
Imageselect: p. 6-7, p. 8-9, p. 14-15, p. 133, p. 170-171, p. 172-173
Shutterstock: p. 10-11, p. 169

Omslagontwerp en zetwerk
Leen Depooter – quod. voor de vorm.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 223 4130 8
NUR 480 / 402
D/2024/0034/270